

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 28. april 1975

om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder

(75/268/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, litra a), i traktaten tager den Fælles landbrugspolitik hensyn til landbrugets sociale struktur og til de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder;

til gennemførelse af de mål for den fælles landbrugspolitik, som er nævnt i artikel 39, stk. 1, litra a) og b), skal der fastsættes særlige bestemmelser på fællesskabsplan, der er tilpasset de særlige forhold i de med hensyn til naturlige produktionsbetingelser ugunstigt stillede landbrugsområder;

som det fremgår af Fællesskabets erklæring vedrørende landbrugsvirksomhed i vanskeligt terræn ⁽³⁾, der er knyttet til tiltrædelsestraktaten, kan de særlige vilkår for landbruget i vanskeligt terræn i forhold til andre områder i Det forenede Kongerige, ligesom i øvrigt de undertiden meget betydelige forskelle mellem egne i medlemsstaterne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de særlige forhold i visse områder af det udvidede Fællesskab, nødvendiggøre foranstaltninger med henblik på at søge at løse de problemer, der er en følge af disse særlige forhold, i særdeleshed for at landbrugerne i disse områder kan bevare rimelige indkomster;

det er nødvendigt fortsat at bevare den naturlige struktur i bjergområder og i visse andre ugunstigt stillede områder; medlemsstaterne har allerede iværksat eller påtænker at iværksætte foranstaltninger til gennemførelse af dette mål, og disse bestræbelser bør opmuntres; landbrugerne udfylder ved deres virksomhed en væsentlig funktion i denne henseende;

den stadige formindskelse af landbrugsindkomsterne i disse områder i forhold til andre områder i Fællesskabet og tilstedeværelsen af særligt vanskelige arbejdsvilkår medfører en betydelig udvandring af landbrugsbefolkningen med det resultat på længere sigt, at tidligere dyrkede jordarealer lades uudnyttede, samt at de områder, hvor befolkningen i overvejende grad er afhængig af landbrugsøkonomien, får svækket deres levedygtighed og kommer i fare for at blive affolket;

⁽¹⁾ EFT nr. C 37 af 4. 6. 1973, s. 55 og EFT nr. C 32 af 11. 2. 1975, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. C 100 af 22. 11. 1973, s. 20 og EFT nr. C 6 af 15. 3. 1975, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 201.

bestemmelser, der gør det muligt for medlemsstaterne at iværksætte samtlige eller en del af de foranstaltninger, som en særlig støtteordning for bedrifterne i disse områder indebærer, og som er egnede til at opfylde disse områders særlige behov, vil fra Fællesskabets side understøtte de bestræbelser, der udvises af disse stater for at opretholde landbrugsvirksomhed i de ugunstigt stillede områder;

forekommende varige naturbetingede ulemper i disse områder, som særligt skyldes jordbundens beskaffenhed, de stejle skråninger og den korte vækstperiode, og som kun kan ophæves ved iværksættelse af urimeligt bekostelige foranstaltninger, medfører høje produktionsomkostninger og forhindrer, at bedrifterne opnår en indkomst, der svarer til indkomsten for bedrifter af tilsvarende art i andre områder;

bestemmelserne i Rådets direktiv nr. 72/159/EØF af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter⁽¹⁾, i det følgende benævnt »direktiv 72/159/EØF«, finder kun i begrænset omfang anvendelse på bedrifterne i de ugunstigt stillede områder på grund af de naturbetingede ulemper og ligeledes i visse tilfælde på grund af kombinationen af landbrugsvirksomhed med virksomhed af turistmæssig eller håndværksmæssig art, en kombination, der særligt er tilpasset disse områder; de landbrugere, der udøver denne dobbelte virksomhed, kunne faktisk blive afskåret fra muligheden for at nyde godt af den fastsatte investeringsstøtte, særligt på grund af vanskeligheden ved at opnå den tilsvarende indkomst, hvilket imidlertid under alle omstændigheder er nødvendigt for at sikre opretholdelse af landbrugsvirksomhed på langt sigt;

det tilkommer medlemsstaterne at give Kommissionen meddelelse om hvor grænserne går for de ugunstigt stillede områder, i hvilke de påtænker at anvende samtlige eller en del af de foranstaltninger, der indgår i den særlige støtteordning, og ligeledes at give oplysninger om disse områders særlige kendetegn; på grund af denne ordnings art og omfang bør listen over de ugunstigt stillede landbrugsområder, som skal opfylde nærmere fastsatte kriterier, opstilles ifølge artikel 43 i traktaten;

det kan være nødvendigt at yde en årlig udligningsgodtgørelse til de landbrugere, som udøver fast landbrugsvirksomhed i de ugunstigt stillede områder, for at nå de målsætninger, der er fastsat for landbruget i disse områder; det bør overlades medlemsstaterne at fastsætte denne godtgørelse under hen-

syntagen til omfanget af de tilstedeværende ulemper inden for nærmere bestemte grænser og vilkår, der for de forskellige områdetyper vedrører både beløbenes størrelse og de produktionsformer, der skal indbefattes;

de i direktiv 72/159/EØF nævnte mål bør ligeledes søges gennemført i de ugunstigt stillede områder; dog berettiger kapitalmangel og de høje omkostninger til investeringer, som bedrifterne i disse områder må give mulighed for til gunstigere finansieringsvilkår;

af samme grunde er en forbedring af den i artikel 10 i direktiv 72/159/EØF fastsatte tilskyndelsesordning til omstilling af bedrifterne til okse- og fårekødsproduktion berettiget, uden at denne dog resulterer i ydelse af for høje tilskud i forhold til bestandens størrelse;

udligningsgodtgørelsen kan betragtes som værende en integrerende del af bedriftens indkomst; under hensyn til artikel 2, stk. 2, i direktiv 72/159/EØF bør det derfor tillades landbrugere, der opstiller en udviklingsplan, at medregne dette beløb i den arbejdsindkomst, der skal kunne opnås ved planens afslutning;

især på grund af de særlige vanskeligheder i de ugunstigt stillede landbrugsområder er det af betydning at lette opnåelse af tilsvarende indkomst i disse landbrugsområder, ved at der ved beregning af den indkomst, der skal opnås, tages hensyn til en større andel af indkomster hidrørende fra ikke-landbrugsmæssig virksomhed end den andel, der er fastsat ved direktiv 72/159/EØF; i de ugunstigt stillede landbrugsområder, i hvilke der er mulighed for turistmæssig eller håndværksmæssig virksomhed, bør der af samme grund i de investeringer, der er nødvendige for udviklingsplanens gennemførelse, indbefattes begrænsede investeringer af turistmæssig eller håndværksmæssig art;

rationalisering af bedrifterne og nødvendigheden af, at områdernes naturlige struktur vedligeholdes, kræver ydelse af støtte til kollektive investeringer i foderproduktion og til forbedring og kollektiv udlægning af græsgange og alpegræsgange;

de kriterier, som skal tages i betragtning ved afgrænsning af områderne for fællesskabsstøtte, kan ligeledes tages i betragtning ved afgrænsning af de områder, til hvilke medlemsstaterne kan yde særlig investeringsstøtte til bedrifter, der ikke opstiller en udviklings-

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

plan; disse støttebeløb bør begrænses for at undgå, at iværksættelse af modernisering af bedrifterne, hvilken ordning i øvrigt er blevet tilpasset, udsættes for fare;

af det foregående følger, at de planlagte foranstaltninger udgør sådanne tilpasninger af og tillæg til de i direktiv 72/159/EØF fastsatte foranstaltninger, som er nødvendige, for at de i det nævnte direktivs fastsatte mål kan gennemføres i de pågældende områder; herefter skal de finansielle og almindelige bestemmelser i nævnte direktiv finde anvendelse under hensyn til de nødvendige tilpasninger;

direktivet bør vedtages under hensyn til visse ændringer til en tidligere tekst, som Rådet vedtog den 21. januar 1974 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Indførelse af en særlig støtteordning for ugunstigt stillede landbrugsområder

Artikel 1

Med henblik på at sikre fortsættelsen af landbrugsvirksomhed og dermed opretholdelsen af et befolkningsminimum eller bevarelsen af det naturlige miljø i visse ugunstigt stillede områder, der er opført på den liste, som fastlægges i overensstemmelse med den i artikel 2 fastsatte fremgangsmåde, bemyndiges medlemsstaterne til at indføre den i artikel 4 omhandlede særlige støtteordning til fremme af landbrugsvirksomheden og forbedring af indkomsterne for landbrugere i disse områder.

Anvendelse af de foranstaltninger, der er indeholdt i denne ordning, bør tage hensyn til situationen og målene for udviklingen, som er særlige for hvert område.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om grænserne for de områder, som vil kunne optages i fælleskabslisten over ugunstigt stillede landbrugsområder, under hensyn til de særlige kendetegn, der er nævnt i artikel 3 og i hvilke de påtænker at anvende den i artikel 4 nævnte særlige støtteordning. De giver samtidig alle nyttige oplysninger om disse områders særlige kendetegn og om de foranstaltninger, der indgår i den særlige støtteordning, de påtænker at anvende i disse områder.

2. Rådet vedtager efter den i traktatens artikel 43 fastsatte fremgangsmåde fællesskabslisten over de i henhold til artikel 3 ugunstigt stillede landbrugsområder, i hvilke medlemsstaterne har beføjelse til at indføre den i artikel 4 fastsatte særlige støtteordning.

3. Der kan dog på anmodning fra en medlemsstat, fremsat i henhold til stk. 1, foretages ændringer i områdegrænserne efter samme fremgangsmåde som den, der er fastsat i artikel 18 i direktiv 72/159/EØF. Disse ændringer kan dog ikke føre til, at det udnyttede landbrugsareal i samtlige områder i den pågældende medlemsstat udvides med mere end 0,5 % af denne stats udnyttede landbrugsareal.

Artikel 3

1. De ugunstigt stillede landbrugsområder omfatter bjergområder, hvor landbrugsvirksomhed er nødvendig for at bevare den naturlige struktur, især af hensyn til beskyttelse mod erosion eller for at opfylde fritidsbehov, samt andre områder, hvor opretholdelsen af et befolkningsminimum eller vedligeholdelsen af den naturlige struktur ikke er sikret.

2. Disse områder bør forsynes med tilstrækkelig kollektiv udbygning især af tilkørselsveje til bedrifterne, elektricitet og drikkevand, samt i områder, hvor der er mulighed for virksomhed af turistmæssig eller fritidsbetonet art, af rensning af spildevand. Mangler sådan udbygning, bør anskaffelsen heraf fastsættes i de offentlige udbygningsprogrammer inden for en kort frist.

3. Bjergområderne består af kommuner eller dele af kommuner, som bør være kendetegnet ved en betydelig begrænsning af mulighederne for anvendelse af jorderne og en betydelig forøgelse i arbejdsomkostningerne som følge af

— enten tilstedeværelse — på grund af højden — af meget vanskelige klimatiske forhold, der kommer til udtryk i en mærkbar afkortet vækstperiode,

— eller tilstedeværelsen i mindre højde af stejle skrånninger på størstedelen af området, således at mekanisering ikke er mulig eller kræver anvendelse af et særligt, meget kostbart materiel,

— eller samtidig tilstedeværelse af disse 2 faktorer, såfremt den ulempe, der følger af hver af dem hver for sig, er mindre fremtrædende; i så fald skal den ulempe, der følger af denne samtidige tilstedeværelse, svare til den ulempe, som skyldes de i de to første led nævnte situationer.

4. De ugunstigt stillede områder, der trues af af-folkning, og hvor vedligeholdelse af den naturlige struktur er nødvendig, består af ensartede landbrugs-områder med hensyn til naturlige produktionsbe-tingelser, som samtidig skal svare til følgende særlige kendetegn:

- a) Forholdsvis uproduktive jorder, som kun i ringe udstrækning egner sig til dyrkning og til intensiv drift, hvis ringe muligheder ikke kan forbedres uden store omkostninger, og som hovedsagelig kan benyttes til ekstensivt kvæghold;
- b) som følge af det naturlige miljøes ringe produkti-vitet opnås resultater, som ligger langt under gen-nemsnittet for så vidt angår de væsentligste ken-detegn, som er karakteristiske for landbrugets økonomiske stilling;
- c) enten ringe tæthed eller tendens til tilbagegang i en befolkning, som i overvejende grad er af-hængig af landbrugsvirksomhed, og hvis stadig hurtigere tilbagegang vil sætte områdets og be-folkningens levedygtighed på spil.

5. Begrænsede områder, med særlige ulemper, hvor bevarelse af landbrugsvirksomhed er nødvendig for at sikre vedligeholdelsen af den naturlige struktur og deres turismæssige virksomhed, eller på grund af ønsket om kystbeskyttelse, kan sidestilles med om-råder, der i henhold til denne artikel er ugunstigt stillede. Disse områders samlede areal kan i en med-lemsstat ikke overstige 2,5 % af denne stats samlede areal.

Artikel 4

1. Den i artikel 1 nævnte særlige støtteordning om-fatter følgende foranstaltninger:

- Ydelse af en udligningsgodtgørelse på de i afsnit II fastsatte betingelser for de varige naturbetin-gede ulemper;
- ydelse af støtte efter artikel 8 og 10 i direktiv 72/159/EØF og på de i afsnit III fastsatte betin-gelser til bedrifter med udviklingsmuligheder;
- ydelse af støtte til kollektive investeringer på de i artikel 11 fastsatte betingelser;
- ydelse af national støtte på de i artikel 12 fast-satte betingelser til bedrifter, med henblik på at gennemføre de i artikel 1 nævnte mål.

2. Medlemsstaterne kan iværksætte alene en del af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger.

AFSNIT II

Udligningsgodtgørelse

Artikel 5

Medlemsstaterne kan inden for de i artikel 6 og 7 fastsatte grænser og betingelser til fordel for land-brugsvirksomhed yde en årlig udligningsgodtgørelse for de i artikel 3 nævnte varige naturbetingede ulemper.

Ydelse, af en udligningsgodtgørelse for de varige naturbetingede ulemper, der overskrider disse grænser eller ikke opfylder disse betingelser, er forbudt i de områder, der er opført på den liste, som er vedtaget efter den i artikel 2, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 6

1. Når medlemsstaterne bevilger en udligningsgodt-gørelse, er de landbrugere berettigede dertil, som dyr-ker mindst 3 ha ULA, og som forpligter sig til i mindst fem år at udøve landbrugsvirksomhed, der svarer til målene i dette direktiv; landbrugeren kan frigøres fra denne forpligtelse, når han ophører med landbrugsvirksomhed på de betingelser, der er fast-sat i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 72/160/EØF af 17. april 1972 om støtte til ophør af landbrugs-virksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugs-areal til strukturforbedringsformål⁽¹⁾; landbrugeren frigøres fra denne forpligtelse i tilfælde af force majeure, navnlig ekspropriation eller anden afståelse i det offentliges interesse.

Driftsledere, der oppebærer en almindelig alderspen-sion, fritages fra den i ovenstående afsnit nævnte for-pligtelse.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere eller indskrænkende betingelser for ydelse af udlignings-godtgørelse.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne fastsætter beløbsstørrelserne for udligningsgodtgørelsen under hensyn til graden af de permanente naturbetingede ulemper, som påvirker landbrugsvirksomheden, og inden for nedenstående grænser, uden at denne godtgørelse dog kan være mindre end 15 RE pr. enhed stort kvæg, herefter be-nævnt ESK, eller i påkommende tilfælde, i de i arti-kel 3, stk. 3, nævnte områder pr. hektar:

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 9.

- a) Når det drejer sig om kvæg-, eller gedeavl, beregnes godtgørelsen i forhold til bestandens størrelse. Godtgørelsen kan ikke overstige 50 RE pr. ESK. Det samlede godtgørelsesbeløb der tildeles, kan ikke overstige 50 RE pr. hektar af en bedrifts samlede foderareal. Omregningstabellen for kvæg, får og geder til ESK er anført i bilaget.

Køer, hvis mælk er bestemt til afsætning, kan kun tages i betragtning ved beregningen af godtgørelsen inden for de i artikel 3, stk. 3, nævnte områder, samt de i artikel 3, stk. 4 og 5, nævnte områder, hvor mælkeproduktionen udgør en vigtig del af bedrifternes produktion.

Når medlemsstaterne gør brug af denne beføjelse i de i artikel 3, stk. 4 og 5, nævnte områder, må godtgørelsen ikke overstige 80 % af det enkelte godtgørelsesbeløb, der tildeles de øvrige ESK i området, og antallet af malkekøer, der ved beregning af godtgørelsen skal tages i betragtning pr. begunstiget landbruger, må ikke overstige 10 enheder.

- b) Når det drejer sig om anden produktion end kvæg-, fåre- eller gedeavl, beregnes godtgørelsen i de i artikel 3, stk. 3, nævnte områder i forhold til det udnyttede areal med fradrag af det til kvæg-, fåre- og gedeavl anvendte areal, af det areal, der anvendes til dyrkning af hvede, og af det areal, der består af samlede plantager med æble-, pære eller ferskentræer, og som overstiger 50 ar pr. bedrift. Godtgørelsen må ikke overstige 50 RE pr. hektar.

2. Medlemsstaterne må ikke tildele udligningsgodtgørelse helt eller delvis for den produktion, der er omfattet af den i stk. 1, litra b), omhandlede foranstaltning.

3. Ved fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel sikrer medlemsstaterne sig mulighed for en effektiv kontrol med beregningsgrundlaget for de til modtagerne udbetalte godtgørelser.

AFSNIT III

Særlige foranstaltninger for landbrugsbedrifter med udviklingsmuligheder

Artikel 8

Når medlemsstaterne iværksætter den i artikel 4, stk. 1, andet led, fastsatte foranstaltning, finder artikel 9 og 10 anvendelse.

Artikel 9

1. Mindstebyrden for den begunstigede efter den i artikel 8 i direktiv 72/159/EØF nævnte støtteordning for landbrugere, der opstiller en udviklingsplan i overensstemmelse med artiklerne 2 og 4 i samme direktiv, nedsættes i forhold til den i andre egne gældende mindstebyrde. Den kan dog ikke være mindre end 2 %.

Rentegodtgørelsen eller tilsvarende støtte i form af kapitalstøtte eller udsatte amortisationer forhøjes i forhold til den i andre egne gældende. Den kan dog ikke overstige 7 %.

2. Størrelsen af den i artikel 10 i direktiv 72/159/EØF omhandlede omstillingspræmie og de i Rådets direktiv 73/131/EØF af 15. maj 1973 om den i artikel 10 i direktiv af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter nævnte omstillingspræmie⁽¹⁾ fastsatte maksimumsbeløb pr. bedrift kan forhøjes med en tredjedel. Denne forhøjelse ydes kun, når der på bedriften er mere end 0,5 ESK pr. hektar foderareal.

3. Den begunstigede kan medregne den i artikel 5 nævnte udligningsgodtgørelse i den i artikel 4, stk. 1, i direktiv nr. 72/159/EØF anførte arbejdsindkomst, som skal opnås ved udviklingsplanens afslutning.

Artikel 10

1. Den i artikel 8 og 10 i direktiv 72/159/EØF fastsatte tilskyndelsesordning, som tilpasset ved artikel 9, stk. 1 og 2, i dette direktiv, finder ligeledes anvendelse, når udviklingsplanen ikke er i overensstemmelse med den betingelse i artikel 4, stk. 4, litra b), i nævnte direktiv, ifølge hvilken den maksimale procentdel af indkomst, der hidrører fra ikke-landbrugsmæssig virksomhed, ikke må overstige 20 %; dog kan denne procentdel i dette tilfælde ikke overstige 50 %.

For så vidt angår de i artikel 3, stk. 3, nævnte områder finder den i artikel 8 og 10 i direktiv 72/159/EØF, som tilpasset ved artikel 9, stk. 1 og 2 i dette direktiv fastsatte tilskyndelsesordning, ligeledes anvendelse, når udviklingsplanen ikke opfylder den betingelse i artikel 4, stk. 4, litra b), i nævnte direktiv, ifølge hvilken arbejdsindkomst fra landbrugsbedriften mindst skal svare til den tilsvarende ar-

⁽¹⁾ EFT nr. L 153 af 9. 6. 1973, s. 24.

bejdsindkomst for en heltidsbeskæftiget; arbejdsindkomst fra landbrugsbedriften skal dog mindst være lig med 70 % af den tilsvarende arbejdsindkomst for en heltidsbeskæftiget.

2. I de ugunstigt stillede landbrugsområder, der har turistmæssig eller håndværksmæssig virksomhed, kan den i artikel 8 i direktiv 72/159/EØF nævnte tilskyndelsesordning, som tilpasset ved artikel 9, stk. 1, i dette direktiv, ligeledes omfatte investeringer i landbrugsbedriften af turistmæssig eller håndværksmæssig art op til et maksimumsbeløb på 10 000 RE pr. bedrift.

AFSNIT IV

Andre foranstaltninger til støtte for investeringer

Artikel 11

Medlemsstaterne kan yde støtte til kollektiv investering i foderproduktion samt til forbedring og udlægning af græsgange og alpegræsgange, der drives i fællesskab.

Artikel 12

1. Med forbehold af artikel 14 i direktiv 72/159/EØF, bortset fra de i stk. 2, litra b), i nævnte artikel fastsatte bestemmelser, kan medlemsstaterne yde investeringsstøtte til bedrifter, som ikke er i stand til at nå den arbejdsindkomst, der er fastsat i artikel 4 i nævnte direktiv, som tilpasset ved artikel 9, stk. 3, og ved artikel 10, stk. 1, i dette direktiv.

2. Den i stk. 1 nævnte støtte kan ikke ydes på betingelser, der er gunstigere end dem, på hvilke støtte ydes af medlemsstaten uden for de i artikel 3 omhandlede områder til bedrifter, der opfylder betingelserne i artikel 2 og 4 i direktiv 72/159/EØF. Dog bør den selektive karakter af tilskyndelse til modernisering inden for de i artikel 3 omhandlede områder sikres.

Når det drejer sig om investeringer til jordforbedringsarbejde, kan støtten ikke ydes på betingelser, der er gunstigere end dem, på hvilke medlemsstaten i det samme område og for investeringer med samme formål yder støtte til bedrifter, der opfylder betingelserne, og som er nævnt i artikel 2 og 4 i direktiv 72/159/EØF, som tilpasset ved artikel 9, stk. 3, og ved artikel 10, stk. 1, i dette direktiv.

3. Når medlemsstaten i et ugunstigt stillet område anvender den i stk. 1 omhandlede støtteordning, er den forpligtet til at anvende artikel 9, stk. 1.

AFSNIT V

Finansielle og almindelige bestemmelser

Artikel 13

Samtlige foranstaltninger i henhold til dette direktiv er en del af den fælles foranstaltning, som er omhandlet i artikel 15 i direktiv 72/159/EØF, hvis finansielle og almindelige bestemmelser under hensyn til følgende bestemmelser finder anvendelse på dette direktiv.

Artikel 14

De samlede påregnede omkostninger i forbindelse med den i artikel 15 i direktiv 72/159/EØF omhandlede fælles foranstaltning forhøjes med 254,4 millioner RE for de første tre år.

Artikel 15

De udgifter, som medlemsstaterne afholder inden for rammerne af de foranstaltninger, som er nævnt i artikel 5—11, kan godtgøres af EUGFL, udviklingssektionen, inden for rammerne af artikel 19 i direktiv 72/159/EØF. EUGFL, udviklingssektionen, refunderer medlemsstaterne 25 % af de udgifter, der kan godtgøres, og som hidrører fra den udligningsgodtgørelse, der er omhandlet i afsnit II. Udgifterne i forbindelse med udligningsgodtgørelsen giver dog ikke anledning til refusion, når driftslederen oppebærer en almindelig alderspension.

Fællesskabets deltagelse i de udgifter, der kan godtgøres, og som hidrører fra den i artikel 11 fastsatte støtte, må ikke overstige 20 000 RE pr. kollektiv investering og 100 RE pr. hektar forbedret eller udlagt græsgang eller alpegræsgang.

Artikel 16

1. Den i artikel 1 omhandlede tilladelse får virkning fra 1. oktober 1974.

2. Dog omfatter Fællesskabets finansielle deltagelse i de udgifter, der kan godtgøres, og som følger af

den i artikel 5 og 11 fastsatte støtteordning, kun den støtte, der ydes for året 1975 og følgende år.

Artikel 17.

Medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden et år efter dets meddelelse.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. april 1975.

På Rådets vegne

M. A. CLINTON

Formand

BILAG

Omregningstabel for kvæg, får, geder til enheder stort kvæg (ESK)
omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a)

Tyre, køer og andet kvæg over 2 år	1,0 ESK
Kvæg fra 6 måneder til 2 år	0,6 ESK
Får	0,15 ESK
Geder	0,15 ESK

Koefficienterne vedrørende får og geder finder anvendelse på de i artikel 7, stk. 1, nærmere fastsatte maksimums- og minimumsbeløb pr. ESK.